

ת"פ 52525/12/18 - מדינת ישראל/מע"מ עכו נגד סמרי עומר

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 52525-12-18 מע"מ עכו נ' עומר

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל/מע"מ עכו

נגד

הנאשם

סמרי עומר

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים (16 עבירות), לפי סעיף 117 (א)+(6) 67 לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 וכן תקנה 23(ב)(1) לתקנות מס ערך מוסף תשל"ו-1976 (להלן: החוק וכן התקנות) וב-7 עבירות של הפרת החובה לתשלום מס, לפי סעיף 88(א)+סעיף 118 לחוק ותקנה 23(ב)(1) לתקנות.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם עוסק בענף בטיחות בכבישים ובשנת 2006 נרשם כעוסק מורשה. בין השנים 2016-2020 לא הגיש במועד 16 דוחות מע"מ תקופתיים ומהם ב-5 מקרים אף לא צירף את תשלום המס המלא וזאת בניגוד לדרישת החוק והתקנות. כמו כן, בין השנים 2020-2021 הגיש הנאשם 7 דוחות תקופתיים ללא צירוף תשלום המס המלא כנדרש עם הגשתם. סכום המס הכולל שלא שולם המצוין בכתב האישום המתוקן הוא ₪ 132,354 (כמפורט בטבלאות שבכתב האישום).

3. לצורך שלמות התמונה אציין כי כתב האישום תוקן פעמיים (בהסכמה) וזאת בשל עבירות נוספות שבוצעו במהלך ניהול ההליך. עוד אציין כי הטיעונים לעונש נשמעו בשני מופעים וזאת לאור כך שלאחר הטיעונים לעונש נמצא הנאשם בלתי כשיר לבצע עבודות שירות ובין לבין הסיר את מלוא המחדל. משכך נשמעה השלמת טיעון לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

4. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם הנלמדת מריבוי העבירות ומכך שאף לאחר הגשת כתב האישום המשיך לעבור עבירות דומות. נטען כי עבירות אלו פוגעות בקופת המדינה וגורמות לנזקים לכלכלה ולמשק. ביחס למתחם העונש ההולם נטען כי הוא נע בין מאסר על תנאי ועד שבעה חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלוות.

ברמה האופרטיבית עתרה לעונש מאסר למשך 4 חודשים שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות וזאת בין היתר לאור העבר הפלילי. בטיעון משלים מיום 4.12.22 ציינה המאשימה כי בשל העובדה שהנאשם נמצא בלתי כשיר לבצע עבודות שירות, יש לגזור מאסר מאחורי סורג וברית. כן טענה המאשימה שהנאשם אכן הסיר את מלוא המחדל בתיק זה אך עשה זאת תוך "שהעדיף לשלם לטובת החוב הישן ולא לטובת החוב החדש" וכיוונה בכך שלנאשם חובות חדשים במע"מ.

5. ב"כ הנאשם טענה כי מתחם הענישה ההולם עבירות אלו בנסיבות ביצוען נע בין מאסר מותנה ועד עונש מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם נטען כי מדובר בנאשם נשוי ואב לחמישה ילדים קטנים, מפרנס יחיד, שבשנת 2020 עבר פציעה שהצריכה אשפוז ממושך וניתוחים. כן נטען שבשל אירועים אלו לא עבד הנאשם תקופה ממושכת, צבר חובות רבים והתקשה במילוי חובותיו לרשויות המס. כן נטען שעברו הפלילי ישן ובתחומים אחרים. הסנגורית הפנתה לפסיקה וטענה כי יש לזקוף לזכות הנאשם את הסרת המחדל במלואו וכן להביא בחשבון את מצבו הבריאותי והכלכלי. לאור כך עתרה ההגנה להסתפק בעונש צופה פני עתיד וקנס מתון.

6. הנאשם בדברו האחרון סיפר על עיסוקו וביקש להקל בעונשו ולהתחשב במצבו. כן ציין כי בכוונתו לשלם את כל חובותיו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש

7. חרף מספר העבירות המיוחסות לנאשם והפרשי הזמנים, עתרו הצדדים לקביעת מתחם ענישה אחד ועמדה זו מקובלת עלי. האירועים אומנם התפרשו על פני תקופה ממושכת, אך אין בכך כדי לשנות מהמסקנה שמדובר בעבירות המקיימות את מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). מעשיו של הנאשם הם רצף של עבירות זהות עד כי פיצולם גורע מאופיים הייחודי כמכלול. על כן יש לראותם כמסכת עבריינית אחת אשר יש לקבוע בגינה מתחם עונש אחד. עם זאת, מובן שבקביעת המתחם יובא בחשבון כי מדובר במספר רב של עבירות חוזרות (ראו: ע"פ 5668/13 מזרחי נ' מדינת ישראל (17.3.2016) ודנ"פ 2999/16 בעניינו).

8. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות ברורים.** במעשיו פגע הנאשם בצורה ממשית, חוזרת ונשנית, בקופה הציבורית. פגיעה זו גורמת גם לפגיעה עקיפה באזרחי המדינה הנהנים משירותי המדינה שמקורם בגביית מיסים. אוסיף כי עבירות אלו פוגעות בערך השוויון בנשיאת נטל המס (רע"פ 977/13 אודיזי נ' מדינת ישראל (20.2.2013)); רע"פ 4684/12 גחלי נ' מדינת ישראל (14.6.2012)). כן צוין בנושא זה כי "עבריינות המס בכללה, איננה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צורכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס - פגיעה הנעשית לרוב באמצעי מרמה מתוחכמים, קשים לאיתור" (רע"פ 512/04 אבו עביד נ' מדינת ישראל (15.4.2004)).

9. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירות:** מדובר בריבוי עבירות שבוצעו על פני מספר שנים. עם זאת הנאשם הגיש את כל הדוחות ואין טענה לדיוח שאינו נכון, אלא באיחור או ללא צירוף התשלום. סכום המס שלא שולם אינו מבוטל (₪ 132,354) ואולם כפי שצוין לעיל המחדלים סולקו במלואם. לנושא זה אתייחס בהמשך.

10. **מדיניות הענישה-בתי המשפט** הדגישו פעם אחר פעם את החומרה היתרה שיש ליחס לעבירות מס. ראו: רע"פ 5770/21 **רענן בית טבע בע"מ נ' מדינת ישראל** (26.8.2021):

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה המיוחדת לביצוע עבירות מס, ביתר שאת כשאלו מתבצעות בשיטתיות ולאורך זמן, וראו לעניין זה את שנאמר על ידי ברע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018):

'בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל".

וראו גם: רע"פ 1688/14 **דוד כץ נ' מדינת ישראל** (9.3.2014), פסקה 6 והאסמכתאות שם.

11. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 5770/21 **רענן בית טבע בע"מ נ' מדינת ישראל** (26.8.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשלוש עבירות של אי הגשת דוח מס הכנסה ונידון לחמישה חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס. ערעור הנאשם וכן בקשת רשות ערעור שהגיש נדחו; רע"פ 4576/19 **אבו שמאלה נ' מדינת ישראל** (10.7.2019), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בביצוע 17 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד. סכום המחדל היה 303,688 ₪, הוא הוסר באופן חלקי ובמועד גזר הדין עמד חוב המס על סך 112,429 ₪. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-2 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 100 ימי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעורו נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש. בית המשפט העליון קבע כי "העונש שהושת על המבקש אינו סוטה לחומרא ממדיניות הענישה המקובלת, לפיה הרשעה בעבירות מס מצדיקה הטלת עונש מאסר מאחורי סורג וברח, לצד הטלת קנס כספי"; רע"פ 6901/16 **פחחות נצרת נ' מדינת ישראל** (27.9.2016), בו נדחה ערעור נאשם על חומרת עונשו - 8 חודשי מאסר בפועל - בגין הרשעה ב-29 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ תקופתיים שהתפרשו על פני מספר שנים; רע"פ 5389/15 **אבנר יצחק נ' מדינת ישראל** (10.8.2015), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע ב-20 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ תקופתיים במועד ונידון לתשעה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס. ערעור שהגיש הנאשם נדחה וכך גם בקשת רשות ערעורו ונקבע כי "מעיון בפסיקה הקיימת במקרים דומים בנסיבותיהם עולה כי אכן מדובר בעונש שאין בו כל סטייה ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים כגון זה"; רע"פ 4173/15 **אחמד אבו הלאל נ' מדינת ישראל** (29.6.2015), בו נדחה ערעור הנאשמים על חומרת העונש - 8 חודשי מאסר בפועל - בגין הרשעתם ב-26 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ תקופתיים במועד. בית המשפט העליון

התייחס לחומרת העבירות וריבוי המעשים הגם שסכומם לא הוכח, וכן לעובדה שהמחדל לא הוסר; עפ"ג 59011-08-21 **מדינת ישראל נ' אביעד תפעול בע"מ** (5.1.2022), בו נידון עניינם של נאשמים שהורשעו בעבירות של אי הגשת דוחות מע"מ תקופתיים וכן הגשת דו"ח ללא תשלום המס הנובע ממנו בסכום של למעלה מ-1.5 מיליון ₪ ונידונו בבית משפט השלום לעונשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, ועונשם הוחמר ל-8 ו-11 חודשי מאסר בפועל; ע"פ 21826-08-19 **סמרט קאסט פתרונות לבניה מתקדמת בע"מ נ' מדינת ישראל** (24.10.2019), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות אי הגשת דוחות למע"מ בסך כולל של למעלה מ-600 אלף ₪ ונידון לתשעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, חלף מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס; עפ"ג 24721-12-14 **מדינת ישראל נ' דלית נחמני** (29.1.2015), בו נידון עניינה של נאשמת שהורשעה בתשע עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ תקופתיים ונידונה לצו של"צ וקנס. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה, אך בית המשפט המחוזי העמיד את הנאשמת תחת פיקוח שירות המבחן למשך 24 חודשים.

12. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא ענייניו, המהוות אירוע אחד, נע בין מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל וכן קנס הנע בין 5,000 ₪ ועד 20,000 ₪ (בעניין זה הבאתי בחשבון את מצבו הכלכלי הנטען של הנאשם (סעיף 40ח' לחוק העונשין); ראו ענ/3). לא התעלמתי מכך שלעניין רכיב המאסר מדובר במתחם מחמיר במעט מעתירת המאשימה וכידוע, ככלל, לא יקבע בית המשפט מתחם ענישה מחמיר יותר מזה לו עתרה המאשימה וממילא שלא יטיל עונש מחמיר יותר מעתירתה, אלא במקרים חריגים (ע"פ 2524/15 **איוון שפרנוביץ נ' מדינת ישראל** (8.9.2016); ע"פ 5611/14 **מנצור אבו עוואד נ' מדינת ישראל** (8.5.2016)). על כן, על רקע היות המתחם סביר, אף אם מעט מקל בחלקו העליון, בכוונתי לכבדו ולהעמיד את המתחם בהתאם לעתירת המאשימה, היינו ממאסר על תנאי ועד 7 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

13. דומה שאין מחלוקת שלא הוכחו סיכויי שיקום ממשיים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה, כאמור בסעיף 40 ד' לחוק העונשין וההגנה כלל לא טענה בנושא זה. אדגיש שלא התבקש תסקיר ולא צוינו כל נתונים מהם ניתן להסיק מסקנה בדבר סיכויי שיקום ומשכך על העונש להיגזר בתוך גבולות מתחם הענישה.

14. לצורך קביעת עונשו של הנאשם נתתי דעתי לעברו הפלילי הכולל הרשעות בעבירות שאינן בנושאי מס ואשר התיישנו זה מכבר ולכך שהורשע לאחרונה בגין עבירת אלימות בגינה נידון לעונש מאסר מאחורי סורג ובריה (הרשעה זו אינה מופיעה במרשם שהוגש, אך ראו גזר הדין שהגיש הנאשם במסגרת טיעוניו לעונש (ענ/1)).

15. לקולה הבאתי בחשבון את ההודאה אשר ביטאה קבלת אחריות והפנמת הפסול שבמעשים. כן הבאתי בחשבון את מצבו הכלכלי והרפואי הנטען. נקודה משמעותית נוספת לעונש עניינה בהסרת המחדל במלואו ויש לזקוף עובדה זו לזכות הנאשם. כידוע, הסרת המחדל היא ניסיונו של הנאשם לתקן את תוצאת העבירה (סעיף 40יא(5) לחוק העונשין) ולכן היא נסיבה רלוונטית לצורך קביעת העונש בגדרי מתחם הענישה (ע"פ 6643/20 **עמירה זוהדי נ' מדינת ישראל** (17.6.2021), פסקה 11; רע"פ 5872/14 **אלון ירון נ' מדינת ישראל** (2.10.2014)). איני מקבל את טיעונה של המאשימה לפיו אין לראות בתשלום האחרון שבוצע כהסרה מלאה של המחדל, שכן הנאשם עשה זאת תוך

"שהעדיף לשלם לטובת החוב הישן ולא לטובת החוב החדש". כפי שצוין לעיל, המאשימה כיוונה לכך שהנאשם המשיך לצבור חובות מס ודומה שלא היה מקום לטיעון זה אשר אפשר שחשף עבירות נוספות בהן הנאשם טרם הורשע. לגופו של עניין סבור אני שיש לראות בכך הסרת מחדל. אין מחלוקת שהנאשם שילם את מלוא קרן המס הפלילי. הטענה שקיימים חובות אחרים אינה רלוונטית לשאלה אם המחדל מושא עניינו הוסר אם לאו, בוודאי כאשר הנאשם טרם הורשע בגין המעשים שנטען שיצרו חובות נוספים. בכל מקרה לא ראיתי לזקוף לחובת הנאשם את העובדה שהעדיף לזקוף את התשלום לטובת תיק זה, בוודאי שלא עד כדי אי הכרה בכך שהסיר את המחדל (ראו בהשוואה סעיף 50 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973).

16. שקלתי היכן יש למקם את עונשו של הנאשם בגדרי המתחם והאם יש מקום להסתפק בעונש מותנה הממוקם בתחתית המתחם כפי שעתרה ההגנה. המעשים שביצע הנאשם חמורים וככלל ראויים לתגובה עונשית הולמת. על מדיניות הענישה בעבירות אלו עמדתי לעיל, ולא בנקל ימנע בית המשפט מהטלת ענישה משמעותית הכוללת בין היתר רכיב של מאסר. עם זאת במקרה זה ראיתי בכך שמדובר בהרשעה ראשונה בעבירות מס ובעובדה שמלוא המחדל הוסר, כמצדיקות הסתפקות בעונש המצוי בגבולו התחתון של המתחם. אציין עוד שהנאשם אינו כשיר לבצע עבודות שירות (מטעמים של חשש לפגיעה בו או באחר) ואף מטעם זה סברתי שנכון להסתפק בענישה המצויה בגבולו התחתון של המתחם, תחת כליאתו בשל חוסר היכולת לבצע עבודות שירות. בקביעה זו הבאתי בחשבון את נסיבותיו האישיות, הבריאותיות והכלכליות של הנאשם; את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות; את הסרת המחדל במלואו; ואת העובדה שהמאשימה עצמה סבורה שאין הצדקה לעונש בכליאה אלא ניתן להסתפק בעבודות שירות. לאור כך, ענישה צופה פני עתיד מאזנת נכונה, בנסיבות העניין הכוללות, בין האינטרס הפרטי לבין זה הציבורי ואינה פוגעת בשיקולי הענישה האחרים. לכך יש להוסיף כי בכוונתי להטיל קנס משמעותי אשר יבטא את עקרון ההלימה לאור העובדה שמדובר בעבירות בהן המניע הוא כלכלי וכן יביא בחשבון שלא הוטל עונש מאסר בעבודות שירות. בכך ייווצר תמחיל עונשי ראוי אשר ישיג את תכלית הענישה מבלי לפגוע בנאשם מעבר לנדרש.

17. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שלוש שנים על אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.

ב. קנס בסך ₪ 15,000 או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.23 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד או יותר מהתשלומים במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

את הסכום יש לשלם ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד כסלו תשפ"ג, 08 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.